

Sant Martí de Puig-Ermengol

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament Carretera a Oristà (C-670), al km. 1, camí en direcció est 100 m
Alçada: 721

Coordenades:

Latitud: 41.90328
Longitud: 2.09215
UTM Est (X): 424700
UTM Nord (Y): 4639436

Classificació

Número de fitxa 08258-152
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En ruïnes
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08258A002000880000AI
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dl., 10/02/2020 - 01:00

Descripció

Mas o casa rural de dimensions modestes, actualment en ruïna, que sembla que havia estat un hostel. Està emplaçada a l'altiplà denominat Serrat de Sant Martí, per on hi passava el camí ral que comunicava Avinyó i Vic. De la casa tan sols en resta el mur de migdia, on encara s'hi pot veure el portal, emmarcat amb llinda i brancals de pedra. És fet de maçoneria i té a l'extrem dret una finestreta emmarcada amb maó. A la part central té una construcció adossada.

Uns 20 metres al sud-oest de la casa hi havia l'església romànica de Sant Martí de Puig-Ermengol, de la qual actualment no en queda cap rastre. El camí ral passava per davant de la casa i continuava en direcció nord per un camí amb pujada que, fins no fa gaire, encara conservava un interessant empedrat. La recent actuació per arranjar el camí ha acabat també amb aquestes restes.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 79 (Pla Especial Urbanístic 2011)

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell i Josep Llobet Manubens

L'església de Sant Martí de Puig-Ermengol forma part dels elements no fitxats d'aquest inventari.

Història

El lloc de Puig-Ermengol, anomenat també Llossa-corba, és documentat des de 1082, i l'església de Sant Martí de Puig-Ermengol apareix esmentada el 1197. Pel que fa al mas o casa Sant Martí, podria tractar-se d'una construcció força posterior. En el llistat de veïns que es reuniren el 1394 per tractar de la redempció dels drets senyorials del terme d'Oló hi consta un tal Ramon de Mas Martí, però tenim els nostres dubtes de si cal identificar-lo amb el cap de casa d'aquest mas, ja que en els fogatges del segle XVI no hi consta cap mas Martí ni Sant Martí. Per la tipologia de la construcció conservada sembla més aviat un edifici aixecat als segles XVIII o XIX. Segons la tradició popular era un hostel, i podria haver-se construït ja amb aquesta funció, atès que es troba emplaçat a peu del camí ral que anava cap a Vic, probablement al punt on hi havia una cruïlla. Al llarg de la segona meitat del segle XIX es va construir la carretera moderna que comunicava Avinyó i Vic, la qual substituïa l'antic camí ral. En aquest indret la nova carretera feia un recorregut lleugerament més meridional, de manera que l'existència de l'hostal deixava de tenir sentit. En un llistat de cases rurals de 1930 consta que el mas Sant Martí ja no estava habitat. La capella no se sap quan va quedar sense culte, però des de 1940 s'ha anat espoliant.

Bibliografia

PLADEVALL, Antoni; FERRER, Llorenç i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 107, 109, 110. SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 79.

